

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piata mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:
Jofa si Dumineca.

Pretul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
ună serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primesc. — Manuscrise nu se
retramtu.

Anulu XL.

Nr. 11.

Joi, 9|21 Februarie

1878.

Declaratiunea lui Bismarck.

Brasovu, in 20 Februarie 1878.

Asiader' a vorbitu si principale de Bismarck. Reponsul ce l'a datu in siedint'a de eri a camerei germane la interpellatiunea deputatului Benjigsen asupra politicei orientale a guvernului germanu, nu va surprinde, decatu numai pe aceia, cari se amageau cu sperant'a, ca mareale cancelariu se va opune, fia si numai pentru unu singuru momentu, planurilor colegului seu dela Petersburgu, pentru nu sciu ce interesale ale unuia seu altuia statu, seu pentru ochii frumosi ai Europei tractatului de Parisu.

Cu mare incordare asteptau mai cu séma oficioii nostri pronunciarea cuventului decisiv de catre poterniculu siefu alu cabinetului germanu, pe care nu incéta alu incarcă cu laude, trambitiantu in lumea larga, ca au cea mai mare incredere in politica lui. Germania, diceau ei, nu va suferi ca interesale vitale ale Austro-Ungariei se fia pereditate prin procederea unilaterala a Russiei, principale de Bismarck va fi acel'a, care va sci aplana te neintiegerile intre Russi'a si imperat'ia nostra. Sperant'a guvernalilor nostri, ca Bismarck le va face inca tot'e bune, era mai erialtaeri la culme si corespondentii diuarielor oficiose telegraflau din Berlinu, ca Germania nu mai inceta a face pressiunea cea mai energica asupra Russiei in favorulu Austro-Ungariei, ca in urm'a astesei pressiuni ar' fi facutu Russi'a concessiunea, si acele stipulatiuni, cari voru atinge interesale specific austro-ungare se fia supuse decisiunei congressului europeanu si alte multe de aceste.

Si ce respunsu lea datu Bismark adoratorilor si lingusitorilor poterei sale? Elu isi spala manile si Pilat declarandu ca basele pacii nu altereza nidecum interesale Germaniei intr'unu asemenea gradu, incatu se se vé'a silita a esi din reserv'a ei. „Cereti dela Germania se intervina pentru voi contra Russiei? Acést'a nu-o va face nicio data. Germania va mediuloci sinceru si cumu se cuvine intre marile poteri, der' nu voiesce se faca pe arbitru in Europa“.

Celu ce a potutu fi in dubiu vreodata asupra neveratei directiuni a politicei germane pote acumua se invetie cevasi din declaratiunea acést'a a principelui Bismarck. „N'avemu astadi nici cea mai mica causa se ne contrariamu cu Russulu, cu vecinu nostru amicu si aliatu.“ Eca in pucine cuvinte simburele discursului lui Bismarck cumu ni l'a transmisu telegrafulu.

Intemplarea a voitu că totu in diu'a aceea se respunda si guvernulu austriacu la o interpellatiune din senatulu imperialu. Ministrulu-presedinte Auersperg a declarat, ca unele stipulatiuni ale baselor pacii nu se potu uni nisi-decumu cu interesale monarchiei austro-ungare. Basele pacii atingu prea puçinu interesale Germaniei, dice de alta parte Bismarck, der', adause cu precautiune, departe de noi, că se intervenim cu mai multu, că cu-o vorba buna pentru interesale pericitate ale altoru state amice.

La ce statu s'a potutu gandi óre Bismarck, candu a esprimatu aceste, déca nn la Austro-Ungaria? Contelui de Andrásy nu i-a succesu der' a provocá interventiunea amicului seu Bismarck in favorulu interesselor austriace. Situatiunea incepe se se chiarifice din di in di, der' nidecumu nu ne aréta conturi prieteniose, nu vedemu nici unu semnu imbucuratoriu pentru viitoriu, totulu ni se presinta intr'o colore posomorita.

Ce-i cu Vidinulu?

Intrebarea acést'a si-o voru fi pus'o pana scuma negresitu multi din cetitorii nostri, vedindu, ca despre cetatea Vidinului nu mai scriem namicia. Der' le vom spune spre mangaiere, ca tota ro-

manimea este in nesciintia despre sórtea, ce a rezervat'o armistitiulu vergurei cetati de pe malulu dreptu alu Dunarii. Pana astadi s'a potutu constata numai aceea, ca Vidinulu nu s'a predatu inca, ca ostilitatile au incetatu, der' trupele romane nu au ocupatu cetatea, ci stau pe locu si astépta ce voru mai decide dieii in Olimpu.

Nu de multu amu fostu publicatu o corespondintia de pe campulu de resbelu, care ne a descrisu impresurarea cu succesu a Vidinului din partea armatei romane. In 26 Ianuariu, candu ni s'a tramisua asea scrisore, romani sperau, ca din nouele positiuni eluptate voru poté bombardá Vidinulu astfelui, incatu turcii voru fi siliti a predá cetatea. Sperant'a acést'a a si fostu intemeiata pe situatiunea reala, in care se afla Vidinulu dupa impresurare. In dilele ultime ale lui Ianuariu artilleria romana tocmai incepuse a bombardá in fricosiati Vidinulu. Puçine dile pote si turcii ar fi fostu siliti se redice stégulu albu. Der' actiunea decisiva a artileriei a fostu intrerupta prin ordinu ce s'a datu dupa inchisirea armistitiului in 31 Ian. n. la tot'e comande din Bulgari'a, ca se sistese neamenatu ostilitatile. Diferite telegrame anuntiau pe atunci, ca conformu conditiunilor armistitiului armatele impresuratore voru ocupá fortetiale respective din Bulgari'a, ca trupele romane voru intrá prin urmare in Vidinu si Belogradicu, der' russii in Rusciucu si Silistra. Nimicu nu s'a intemplatu pana acuma din tot'e aceste. Dupa o scire privata, ce amu primit'o din Bulgari'a, trupele romane inca in 15 l. c. bivuacau in giurul Vidinului, asteptandu ordinile ulterioare, care se decida odata, déca se intre seo nu in Vidinu. Se speru, ca in cateva dile se va resvoli cestiunea intr'unu feliu. Se pote der', că in momentulu, candu scriemu, ordinu decisivu se fia deja datu. Scirea telegrafica, adusa si de noi in Nr. trecutu, dupa care armat'a romana ar' fi plecatu deja din Bulgari'a, spre a se concentrá in Romani'a mica, nu s'a adeverit pana acuma din partea oficiala romana, nu este eschisa der' inca ocuparea Vidinului de catra trupele romane.

Foile din Romani'a multa vreme nu an mai scrisu nimicu despre armat'a dela Vidinu. Publucu romanu nu mai scie ce se creáa si a inceputu a se ingrigi mai cu séma de candu a vediutu, ca Russi'a incepe a practicá din nou vechile sale apucaturi clandestine. „Romanul“ de Dumineca vine in fine se rumpa tacarea. Elu ne spune, ca Vidinulu, si chiaru Rusciuculu si Silistri'a pentru aceea nu s'a predatu inca pana astadi, pentru ca se astépta comunicarea oficiala a conditiunilor armistitiului din urmatorele cause: „Diplomatica cabinetului din St.-Petorsburg se temea, că nu cumva rapedea comunicare a conditiunilor impuse celor biruiti se inaspresca seo chiaru se schimbe cu totulu politic'a altoru cabinete. Pe candu, din contra, lucrandu cu incetulu, potea se spera a de-prinde pe nesimtite pe adversarii sei cu resolutiunile ce cugeta se ié si se ajunga pana in cele din urma la recunoscerea unoru fapte indeplinite. In fine Anglia amenintá de multu cu resbelu. Voiá der' Russi'a se aiba timpulu de a vedé lamurit uce mersu iau impregiurarile.“ Mai departe scrie numita foia: „Deóre-ce conditiunea ocuparii Vidinului de catra ostirea romana erá lamurit uareata in comunicarea facuta dela quartirulu generalu alu armatelor russe, nu mai potea se fia vorba, din nici unu punctu de vedere, de a urmá-lupt'a in contra unei cetati, a carei predare era hotarita si care nu mai astéptá, decatu comunicarea conditiunilor predarii, spre a le esecutá.“ Accentuandu mai departe, ca totu pentru intardirea comunicarii conditiunilor predarii, nu s'a predatu pana acuma nici Rusciuculu, nici Silistri'a russilor, dice: „Se mai fumu der' rabdatori, nici se ne descuragiamu si desgustam, nici se hraniu sperantie temerarie, seo se ne promitemu in

sine totu feliulu de succese si gloria; ca-ci acést'a e totu atatu de periculosu că si descuragiarea, că si neincrederea in sene, in poterea, in viitorulu natlunie sale.“ — Din tot'e aceste se vede numai, ca situatiunea Romaniei facia cu armistitiulu si conditiunile lui nu s'a lamurit inca si ca guvernul 'si da tot'a silint'a de a aplana lucrulu, numai cestiunea aceea fatala a Basarabiei de nu ar' fi!

Conclav'a.

Cine cunóscce poterea istorica si preste totu insemnata Papei in lumea catholica, va intielege indata, ca precum alta-data asiá si astadi dupa infrangerea poterei lumesci a Papei si dupa redicarea infallibilitatii sale la dogma, alegerea succesorului lui Piu IX pe tronulu pontificilor romani este de cea mai inalta importanta. Nu va fi deci fora interessu nici pentru cetitorulu romanu de a cunóscce celu puçinu in lineamente principali institutiunile referitorie la alegerea canonica a Papei.

Mai inainte de a intrá in detaiuri, premitemu aici, ca Conclav'a pentru alegerea noului Papa s'a deschis, precum se anuncia, inca luni in 18 Februarie. Conclave se numesce atatu localitatea pentru alegerea Papei, catu si adunarea electorale insasi.

Vorbindu despre alegere, se nasce de sine intrebarea, ca cine esercita dreptulu electoralu activu si passivu? In tempii cei de antai ai creștinatii alegerea Papei se facea de catra clerulu din Rom'a; mai tardi incepura a eseritá acestu dreptu de alegere si preotii din comunele vecine, ba chiaru si poporulu creditiosu din Rom'a si giuru. Inse acestu modu de alegere devin cu tempulu cu atatu mai nepracticu si chiaru periculosu pentru unitatea basericelui catholice, cu catu sfér'a creditiosilor si respective a alegatorilor se largi mai multu, ca-ci nu odata s'a intemplatu de s'au alesu cate doi Papi. Si potemu afirmá, ca numai impregiurarea, ca la inceputulu secolului alu treilea s'au alesu doi Papi anume Hipolitu si Calixtu, a produsu sism'a in baseric'a Romei. Pentru aceea inca Pap'a Nicolau II. s'a vediutu necessitatul la anulu 1059 a investi cu dreptulu electoralu activu si pasivu numai pe cardinali. Acést'a dispositiune fundamentala se sustine si in diu'a de adi.

Numerulu cardinalilor este sieptedieci, inse nu tot'e aceste posturi sunt astadi ocupate, ci numai 64, intre cari 38 italieni si 26 de alte nationalitati, 6 posturi sunt vacante. Acesti 70 si respective 64 de cardinali voru ave astadi se aléga pe noulu Papa.

Dupa invocarea spiritului santi, care se tiene de regula in baseric'a santului Petru seu eventualu in capel'a sextina din Vaticanu, cardinalii imbracati in mantelle violete se ducu duoi cu duoi in incaperile pregatite pentru Conclava. Aici sunt arangiate pentru fiecare cardinalu cate duoe chilii, si a deca un'a pentru cardinalu, alt'a pentru secretariulu seu. Aceste chilii sunt numerisate si se imparta prin sorti. Arangamentulu este simplu si uniformu in fiecare chilia: unu patu, o mésa si duoe scaune. Dupa-ce intra cardinalii in Conclave, se retragu cu totii in capel'a de scrutiniu, unde se tiene o rogatiune comună, se cetescu tot'e bullele referitorie la alegerea Papei si cardinalii jura a observá cu sanctitate acele bulle. Cu deosebire jura fiecare, ca la casu, candu ar' fi alesu elu de Papa, nu va instriná si cedá nimicu din drepturile si bunurile basericelui.

In diu'a acést'a ori si cine pote se vedia chiliele cardinalilor pana sér'a tardi. Intr'aceste se ie juramentu dela functionarii Conclavei, cari au se jure, ca nu va esi din gur'a loru nici unu cuventu cu privire la alegere. Sér'a se trag apoi unu clopotu anumit, care face se se depareze toti

cei nechiamati. Afara de cardinali si secretarii loru remanu inca in incaperile Conclavei: sacristanulu capellei papali, care de regula este unu episcopu in partibus din ordulu augustiniloru, unulu séu mai multi maiestri de ceremonia, unu subsacristanu, unu confessoru, care nu-i ertatu se fia iesuitu, duoi medici, unu chirurgu, unu farmacistu (apothecariu) cu duoi asistenti, vr'o duoi barbieri, unu zidariu, unu masariu si vr'o cativa servitoru. Dupa aceea se incuia usi'a Conclavei cu doue chei pe din laintru si cu alte doue pe din afara, apoi camarierulu insoçitu de trei cardinali si de maiestrulu de ceremonii, cu facili aprinse cercetéza, că nu cumva se se fi ascunsu vre unu nechiamat. In fine se cercetéza, déca pôrt'a principală e in cuiata bine si apoi despre tóta acésta inspectiune se face reportu. Intrarile se zidescu tóte pana la un'a, pe care potu se intre cardinalii, cari venindu din tieri departate s'au intardiatu. In usi'a dela intrarea acést'a se afla si o feréstra, care se deschide de cate-ori vinu delegati anumiti dela vre unu guvern séu altulu, spre a impartesi vr'o solia dela guvernulu loru. Afara de acést'a mai sunt si alte usitie, pe unde se procura mancarea si beutur'a.

Demanétia toti cardinalii ieu la rogatiune in capella, unde iuaintea altariului e o mésa si in giurulu ei scaunele pentru votanti. Votarea se intembla asiá, ca fia-care cardinalu serie numele seu susu pe siedula, dupa aceea indoiesce aceea parte a siedulei si o sigiléza. De desuptulu siedulei scrie o sentintia din scriptura séu vre unu motto si unu numeru, si apoi érasi indoiesce acea parte a siedulei si o sigiléza. La mediuloculu siedulei scrie apoi numele acelui cardinalu, pentru care vré se voteze, inse scrisórea trebuie se fia catu se va poté mai sucita, că se nu se cunóasca. In fine indoiesce tóta siedul'a si apoi o pune pe o tava (patena) ce se afla pe unu pocalu acoperit upe més'a de langa altariu. Dupa aceea ingenunchia si dupa o scurta rogatiune se redica si jura a alege pe acel'a, care inaintea lui D-dieu va trebui se fia alesu, apoi scutura siedul'a de pe tava in pocala.

Dupa incheiarea votarei se incepe numerarea voturilor. Trei cardinali citescu unulu dupa altulu numele din mediuloculu sieduleloru, éra ceilalti toti facu insemnari. Siedulele citite se insira pe unu firu de atia si se pastréza pana sér'a. Déca unu cardinalu intrunesce doue din trei parti mai multu cu unulu, atunci acel'a se considera de alesu; la din contra sér'a se face votare noua, inse asiá, că nici unulu se nu mai voteze pentru acelasi, pentru care a votatu demanétia; pentru aceea se frang sigilele de pe siedule, că se se constate, déca unulu si acelasi votantu n'a votatu cumva de doue ori in aceeasi di pentru acelasi candidatu. Déca alegerea nu succede nici sér'a, atunci siedulele se ardu si demanétia se incepe alegerea din nou.

Déca alegerea succede, atunci celu mai teneru cardinalu-diaconu da unu semnu cu elopotulu si maiestrulu de ceremonie, secretariulu santului collegiu si sacristanulu intra. Cei trei cardinali, cari stau in fruntea despartimentelor colegiului de cardinali, precum si cardinalulu camerariu se apropia de alesulu si-lu intréba, déca primesce alegerea canonica, ce a cadiutu asupra lui? La casulu unui respunsu afirmativu cardinalulu-decanu 'lu intréba apoi, ca ce nume vré se pôrte că Papa? Primulu maestru de ceremonii, care este secretariulu santului scaunu, ié protocolu despre tóte acestei.

Dupa aceea alesulu se duce la altariu si se róga; trece apoi dupa altariu, unde stau gat'a vestimentele papali: ciorapi albi, papuci de catifea rosia cu o cruce cusuta in auru, camesia de churu cu dantele, mantaua rosia cuptusita cu ermelinu si stol'a cea rosia. Dupa-ce l'a imbracatu, alesulu Papa se intórce érasi la altariu, imparte pentru prim'a data binecuvantarea apostolica, se suia apoi pe tronu si primesce adoratiunea cardinaliloru, cari in genunchi i saruta peciorulu si man'a si primesc dela elu sarutarea de pace. In fine i se baga in degetu anelulu de pescariu si apoi primulu cardinalu-diaconu se duce la logia cea mare, pune se sparga zidulu, ese pe balconu si spune poporului, ca s'a alesu de Papa N. N., care si-a luatu numele de N.... Intraceea s'au deschis tóte intrarile incuiate si zidite ale Conclavei si Pap'a primesce apoi sarutarea de papucu dela: maior-domu, maresialu, dela conclavisti si prelati, dela rudeniele si amiciei sei, dela magnatii de Rom'a si corpulu diplomaticu. Dupa tóte aceste cardinalulu camarierei ei predà cheile palatiului si noui Papa intra in posessiunea inaltei sale demnitati.

Discursul lui Gladstone.

Cu ocasiunea desbaterei asupra creditului de resbelu d. Gladstone siefulu opositiunei liberale, unulu din cei mai insemnati barbati de statu ai Angliei, a tienutu in siedint'a dela 8 Februarui a camerei din Londr'a, urmatoriulu memorabilu discursu:

„Esista ingrigiri in privint'a atitudinei unei din poterile ce voru luá parte la conferinta — intielegu pe Austria. E de neaperta trebuinta, că ochiul veghiatoriu alu Angliei se fia atintit u asupr'a Austriei. De 60 ani este nenorocita fatalitate a Austriei, ca ori de cate-ori se pune, séu mai totdeauna, candu se pune la ordinea diley vreo combinatiune europeana, si trebue se sté de partea unei séu de partea celeilalte dintre poterile in cestiune, ea, Austria, se afla tot de un'a de partea cea gresita. Acésta nenorocita procedere provine din principiul de a insiste intotdeauna că intocmirile si relatiunile poporélor din vecinatatea ei se fia determinate de nesce impregiurari, cari sunt impreunate cu proprietatea ajunsuri din intru. N'acu de locu pe distinsulu capu de astadi alu guvernului Austriei si nu uitu asemenea, ca actualele ambassadoru alu Austriei la Londonu, in timpulu, candu era in fruntea guvernului austriacu, propunea si recomandá pentru rezolvarea cestiunei Orientalui unu planu, care facea state tributarie autonome din provinciele chrestine.

„Dér' Austria are se se lupte cu greutati din intru, cari asiá dicundu, o impingu se staruiésca, că afacerile provincielor invecinate se se reguleze intr'unu modu conformu cu nevoie sale din intru. Asiá a fostu — permita-mi-se a citá unu exemplu, si inca unulu dintre aceleai, care de locu nu e lipsit de importantia — si dupa resbelulu Crimeei, candu s'a ivitu cestiunea unirii principatelor dunarene. In acelu timpu guvernulu Austriei s'a opusu la unire, pentru-ca unirea dă statului romanu potere si taria, si din nefericire politic'a Austriei era de-a mantiené acele provincie in neunire. Dupa convingerea mea inse, unirea principatelor a fostu cea mai buna si cea mai inteléptă mesura luata de Europ'a in scopu de a regulá afacerile imperiului turcescu. Romania, in proportiune cu poterile ei, a fostu unu adeverat zidu de aperare. Optpredice luni séu mai multe, catu a durat rescóla imprejurulu ei, candu Serbi'a si Muntenegru erau in resbelu cu Turci'a, Romania nu s'a facutu culpabila de nici o turburare, ci a indeplinitu indatoririle neutralitatii. Candu Romania s'a aruncat u resbelu, a facut'o, ca-cia a fostu silita. Déca inse Romania ar' fi fostu despartita, in locu se fia unita; déca n'ar' fi avutu se-si apere libertatea si esistint'a sa nationale, ar' fi fostu cu multu mai nainte atrasa in vertegiulu incurcaturiloru. Nu me sfescu dér' a declará ca, déca in Russi'a domnescu veleitati de marire, — si eu presupunu, ca domnescu si acolo, că si aici, că si in ori-care alta tiéra, — eu consideru o Romania libera, c'o esistintia nationale independent, că celn mai bunu si celu mai tare zidu de aperare in contr'a acelor veleitati de intindere.

„Se pote ca va deveni o Belgia in Orientale Europei, o patria a libertatii, si va fi o pedecca pentru mariri dinastice, pentru intinderi teritoriale. S'a luatu mesur'a cea mai admirabile pentru infinitarea unei noue poteri, a unui statu liberu: inse acelu principiu a fostu cu staruintia si din tóta poterea combatutu de Austria. (Auditi! Auditi!) Me temu dér', ca Austria va face din nou o nenorocita incercare, ca, radimata pe consideratiuni stórse din relatiunile ei din intru, se ciuntésca marele daru ce este in ajunul de a se dă poporéloru subjugate din Turci'a. Principiul meu, pe care la casu oportunu 'lu voi desvoltá, este, ca Angliei nu-i e permisu a fi aliata cu Austria pentru asemenea scopuri. (Cheers! — Se traiésca!) Speru inse, ca Austria, acumu dupa-ce a facutu experintia cu constitutiunea ei, a renunciatu la acele idei; déca inse n'ar' fi asiá, atunci multe glasuri se voru redicá in acésta camera, pentru că se impedece unu reu, pentru care pote n'ar' fi de vina vre-o parere gresita a guvernului, dér' pe care elu ar' fi pote nevoit u se'l tolerez. Parerea mea e, ca noi nu ne potemu aliá nici cu o alta potere, că se micsioram u pentru poporele subjugate darulu, pe care Russi'a si Turci'a s'au indatorat a-lu dă la sfersitulu resboiului."

Reproducem in estrasu dupa „Press'a“ o important'a sorisore a domanului locotenentu-colonelu I. Alecsandri, fostu aginte diplomaticu alu Romaniei la Parisu si Londonu, adresata principelui Gorgi acoff, relativ la retrocessiunea Basarabiei:

Bucuresci, 25 Ianuariu 1878.

„Altetia! Doue semtiamente opuse au insemnat u intr'unu modu neschimbatoriu natur'a reporturilor, ce au esistat intre poternicul imperiu alu Russiei si modest'a nostra tiéra. Noi n'amu uitatu nici odata, ca datorim in

mare parte gloriosilor stramosi ai imperatorului Alecsandru liberarea nostra de sub dominatiunea otomana, si recunoscinti'a nostra ar' fi nescata, déca 1812 n'ar' fi lasat u memor'i a nostra germanile unei neliniște, care, reînindu cu fiecare din resboiele intreprinse contr'a Turciei, turban astadi, mai multa decatu ori-candu, sigurant'a nostra natinala... Intielegemu intr'adeveru se nu fia indiferent Russiei de a reclamá in posessiune gurile Dunarei, séu voiesca a'si reservá, pentru nesce eventualati viitorie, o intrare in Orientu, fora concursulu teritoriului nostru séu si modestelor nostre forțe militari. Facem u mai cu semtiamentele noastre semtiamentul inaltu, care indemna pe Majestatea S'a a voi se sterga din analale Augustei Sale Caspana si suvenirulu singurei desmembrari ce a suferit imperiul.

„Dér' respectulu nostru, principe, nu pote inabusu noi semtiamentul interesselor noastre celor mai vitale; si tocmai din caus'a inaltelor previsioni, cari coprindu retrosesiunea Basarabiei, suntemu datori la rendulu nostru, Altetia Vóstra se ne permita a i-o spune aici lealmente, a bu mesuri contr'a unei schimbari, din nenorocire possibila, si semtiamentele personale ale Imperatului, că si in aceleai Russiei, si a dori in consecintia, că se remainemt stapani p'gurile noastre dela Dunare, si a invocá print'r'acést'a invadu-se casulu, o asistentia contr'a unei agressiuni a Russiei. Prin elu insusi, din punctulu de vedere economicu vorbindu teritoriulu, ce ni s'a restituitu in 1856, n'are decatu o importanta relativa; din punctulu de vedere strategicu, de posede pentru noi o importanta forțe mare, ca-ci de signu din caus'a gureloru Dunarei constituie o fruntaria din cele mai apreciabile intre ambele state, mai alesu déca libertatea streitorilor pentru tóte poterile ne lasa facultatea unei asistentie, pentru ór'a fatala, candu Russi'a ar' pune esenția nostra in periculu.

„Semtiamentele personale ale Majestatatiei Sale, faca noi, sunt cunoscute, si lealitatea angajamentelor salu: fostu totudéun'a mai pre susu de ori-ce banueli; ratificare de statu inse, Principe, este cate odata mai poternica decatu voint'a imperatilor si esistint'a umana are margini ei. Ilustrulu istoricu alu consulatului si alu imperiului reportédia o intretienere interssanta, care avu locu intre Tiarulu Alexandru si Imperatulu Franciscu, la congressul din Vien'a si care se resuma in aceste cateva cuvinte: „Alesandru, respondiendu aliatului seu, ca lealitatea cunoscuta si incercata a caracterului seu ar' trebui cu tóte acestea se asigure pe poporul austriacu; — „Dá, replica Imperatulu Franciscu, lealitatea principor si este de sigură garantia; dér' o fruntaria buna are unu pretiu si mai mare.“

„Veti binevoi dér', Altetia. a ne permite noue, ca suntem u atatu de slabii, de a urmá faça cu Russi'a, ca este atatu de poternica, inaltulu invenitamentu, ce invocam aici, si a solicita dela Altetia Vóstra că se binevoiesca si esaminá inca, déca din punctulu de vedere reciprocu al interesselor de statu, caus'a nostra nu trebuie se intrepele pe aceea ce guvernulu imperialu intielege a face se prevaleze astadi.“

Dupa aceste pune intrebarea, ca prin ce cale guvernulu russescu ar' voi se executo acestu straniu proiectu de retrocedare a Basarabiei? Nu sunt decatu doue. Ar' pote Russi'a se stipuleze in tratatulu de pace, ca acést'a retrocedare se face de-a dreptulu de catra Turci'a, neluandu in séma nici dreptulu si nici consimtiamentul romanilor. O stipulatiune de asemenea natura ar' trebui se se baseze, finalmente, pe supozitiunea, ca Romania nu a incetatu nici un momentu de a face parte integranta din imperiul otoman. „Intr'o asemenea hypotesa vomu cutesză a Ve intrebă: Cum a inciatu Conventiunea dela 4/16 Aprilie baronulu Stuart, lucrându in numele guvernului imperialu? Cu rebeli, fora indoiela, dupa cumu sublim'a Pórtă n'a incetatu nici calificá in notele sale si tocmai acolo este, fora indoiela — se ne permita Altetia Vóstra a-o spune — secretulu abtinerei guvernului imperialu de a recunoșce chiaru in data de 30 Aug. independint'a nostra atatu de scumpu cumpărata de soldatii nostri inaintea Plevuei.“ Nu pote fi însenicatul in interessulu Russiei că se se dica, ca pactul dela 4/16 Aprilie a fostu unu actu de felonie din partea romanilor.

A dou'a cale ar' consistă in inchiajarea unui tratat, in care am renuntá noi insusi de buna voia la posessiunea unei provincii, ce circumstantele istorice ne-au facut o mai scumpă decatu ori-care alta. „Altetia, asemenei sacrificii nu se impun decatu prin compensatiuni ecuivalente, séu prin violentia.“

Dér' se pretinde, ca cedarea Basarabiei a fostu promisa guvernului imperialu inainte de Conventiune. Demitatea nostra nu érta inse de a admite, ca guvernulu roman se fi uitatu intr'unu asemenea gradu datorile sale... Russi'a n'are se ne ofere intr'unu modu ratiunabilu nici compensatiune ecuivalenta, pentru unu sacrificiu atat de mare. Nici Dobrogea, nici teritoriul Vidinului, nici alte parti din Bulgaria nu ne potu despargubi. Altuceva a fostu cedarea Savoiei, facuta de contele de Cavour imperatorului Napoleou III. Compensiatiunea a fostu aci mare. Unitele Italiei, Lombardia, Toscană s. c. l. Apoi Savoia era francesa si acquisitiunile Piemontului erau italiene. Cu tóte aceste

Instrumentul Cavour nu făcutu de cuventul de tradare.... după cumu vedeti, Altetia, retrocesiunea de buna viață a Basarabiei ar aduce pentru noi, în același timp, o membrare lipsită de ori-ce compensațiune acceptabilă, principiul unităției noastre naționale, în fine perderea afecțiunii Europei, cu retragerea garantilor, pe cari se rediamă și douăzeci ani existența noastră că statu.

„Intr-o situație atât de critică pentru țără noastră, permiti-te să facă unu ultim apel la sagacitatea și spălătoria Altetiei Văstre de justitia. Russia lui Alecsandru al II este prea puternică, pentru a face din retrocesiunea Basarabiei unu punct de onore, care ar deveni o lovitură de moarte pentru România. Că teritoriul este o simplă făță, căduță din arborul gigantic, care acopere unu continentul întreg. Pentru noi este patria.... și binevoiti a o recușe, Altetia, aceasta patria redobândită alta data fora cea mai mică grija, am rescumperat-o astăzi în destul cu sânge nostru. A ne-o reluată astăzi pe calea compensațiunilor, și se pare lucru imposibilu în ori-ce casu, după cumu credeam, ca vămu demonstrația. Si apoi, Altetia Văstra a facut Ea insasi impossibilu retrocedarea de bunavoaia a Basarabiei: Ea ne-a oferit ruble! Aceasta este a impinge puțin camu departe disprețiul genului uman. Veti fi uitat, fora indoiela, Altetia, ca Imperatatorul a onorat peputul Suveranului nostru și acela alu soldatilor nostri cu cele mai nobile cruci ale Sale.

Nu ve remane, Altetia, decat violentă, pentru a ne relua ceea-ce amu reconchis. Întrebuiția-o-va contră aliaților Vostri? Se poate admite, ca unu generalu galicu a aruncat nemilos'a „Vae Victis“ străbunilor nostru; dăr' aceasta se petreceea între invingatori si invinsi, sunt de atunci 23 de secole. Suntemu crestini, Altetia; avem totu ceea-ce credintă că si poporul russu; amu luptatu alaturi mii cu altii; suntemu aliații Vostri! Acestu din urma cuventu interdice ori-ce violentia in contră nostra. Înaltul spiritu alu Altetiei Văstre nu va voi, că „Vai de invinsi“ se fia în viitoru gravat prin „Vai de aliați!“ Alecsandru al II si natiunea russa nu o voru permite. Binevoiti, Altetia, a primi s. c. I.“

Scandalu nou in cameră ungurăscă.

Budapest'a, 16 Februarie.

Nu s'a potutu fini desbaterea generală despre legea de vama, fora că steng'a estrema se mai provoce inca unu scandalu. Este unu sistem șredere in atacurile acestei temerarie ale Kossuthianilor indreptate la fiacare ocasiune contra guvernului. Ceea-ce nu potu se scrie in diurnale, o striga în gură mare in parlamentu, unde fortificati in derul zidului imunitatii, nu se mai temu de sagetile veninose ale procurorului. Ori-catu s'ar sili șmenii guvernului se iè in risu espectoratii estravagante ofensatorie ale neimblantilor Kossuthiani, credindu, ca astfelui le voru poté detrage tota poterea, nu li se poate nega in imprejurările critice de față, candu tōte clasele populare maghiari sunt adēncu irritate, o serioza însemnatate, care trebuie se puna pe ganduri pe toti patriotii, la cari prevală mintea nece. Eca scenă din cestiune petrecuta in siedintă de eri:

Alecsandru Csanády declară, ca nimicu din ceea ce au sustinutu guvernamentalii in favorulu proiectului de lege nu este adeverat. Natiunea, diselu, asteptă dela opositiunea stangei implinirea dorintelor ei. Tōte sperantiele inse s'a nimicu prin portarea de renegatu si tradarea ministrului-presedinte Tisza si a centrului steng'. (Risete in centru. Strigari: Asia este! in steng'a estrema mare miscare.) Presedintele: Me rugă a nu intrebuiția asemenei espreziiuni. Csanády: Dnu presedinte nu a definitu cuventulu destul de bine; eu diseu tocmai, ca nu voi se exprimu cuventul „tradare“. (ilaritate.) Presedintele: Eu sunt dedat a intielege bine pe dñi oratori si de aceea am si facutu observatiunea. Csanády: Impacarea din 1867 a avutu o influență pernicioasa asupra natiunei. A fostu o lovitură afurisita. Dăr' si guvernului ministrului Tisza este o afurisania pentru patria. (Miscare, ilaritate.) In timpurile vechisa devastat turculu, austriaculu, moscovitulu (Risete) si serbulu țără noastră; dăr' după a mea convictiune tōte aceste nu au avutu unu efectu atatu de stricatiosu asupra natiunei, nu in privința morală, nu in cea politica si materiala, că tradarea acelor renegati politici indigeni, (Audit! audit! Risete), carora le-a incredintat majoritatea natiunei destinele sale. Presedintele: De șra-ce dnu deputatu a atinsu apriatu pe membrii acestei case, (Mare miscare. Audit!) declaru, ca-i voi retrace cuventul, dăr' va mai repetă odata aceste ofense. (Viua aprobare. Sgomotu in steng'a estrema.) Csanády (voiesc se vorbescă.) Presedintele declară, ca nu primesc nici o contraobservare si'l pro-

voca, se vorbescă asia, cumu pretinde demnitatea casei. (Aprobări, sgomotu in steng'a estrema.) Csanády: Dă, onorata casa, cu tōte, ca ini-micu nostri esterni ne au causat rane sangerose, dăr' natiunei unite in amorulu de patria i-a succesi ale vindecă mai tardiu; inse ranile infipte in corpulu natiunei de acei tradatori.... (Risete, miscare sgomotosa. Se aude clopotielulu presedintelui.) Acela, care se simte nevinovat, nu trebuie se-o ié asuprasi — dăr' care merita acăstă imputare, acela pote se-o ié asuprasi. (Sgomotu mare, ilaritate.) Presedintele: Inca odata admonezu pe dnu deputatu, se vorbescă intr'unu tonu mai demnu, ca-ci de nu, ei voru retrage cuventul. (Aprobări. Sgomotu in steng'a estrema.) Csanády: Asia este, onorata casa, ranele aceste abia se mai potu vindecă. Natiunea maghiara si-a pastrat in cursu de o miia ani independență, numai in dilele acestei a fostu despota de autonomia si independentă ei. Si deorece ministrul Tisza, care a primit pactul dela 1867 si a sacrificat drepturile natiunei, este unul din acei-a, cari au adusu natiunea in situatiunea acăstă miserabila, sunt convinsu, ca Világos si acăstă camera, Görgei si dlu Tisza (mare sgomotu) voru fi însemnatu totu pe acele trei pagini ale istoriei ungare. (Sgomotu mare. Strigari: Ascultati pe presedintele.) Presedintele: In sensulu regulamentului retragu cuventul dlui deputatu. (Aplause. Sgomote in steng'a estrema.)

Madarász si Ernst Simonyi saru in aperarea lui Csanády, dicindu, ca aceasta a spusu numai ceea-ce i-a dictat anima si consciinția (!), dăr' presedintele Ghyczy a fostu de astădată fără rigorosu si nu a concesu nicidecum, că se se mai discute asupra incidentului acestuia. Asia se asiedia apoi tristulu scandalu, cu care s'a inchiajat desbaterea generală asupra legei de vama. —

Oradea-mare, 10 Februarie 1878.

(Gimnasiul de Beiusiu.) — Are diecesă noastră si unu Gimnasiu superioru in domeniul episcopescu de Beiusiu. Acestu gimnasiu a fostu pururea mandrii noastre, a diecesanilor, profesorii lui au fostu totudeun'a denumiti din alesii clerului, cari si-au finit studiile loru cu celu mai bunu succesu, si decandu a regulatul episcopulu Erdélyi in anulu 1853 salariulu acelor profesori pentru temporile acele, nu s'a mai facutu alte imbunatatiri, desi relatiunile s'a schimbă mai alesu in timpii de față, ba ministeriul a detrasu gimnasiului si cele 3706 fl. 50 cr., ce capetă că subsidiu din fundulu studialor. Aici dăr' inca trebuie ajutoriu si inca grăbni cu si măre, dăca nu cumva diecesă vră a renuntă la institutul acela, la vechia s'a mandria. Este o necesitate imperativa, că diecesă se faca pasi energiei la forurile mai inalte in caușa rezolvirei mai grăbnice a lasamentului lui Szilágyi, si sumă totă (mai puținu 20.000) ce aru obtieni de acolo diecesă, se se adauga la fundulu gimnasiului, ca-ci prin acăstă cu 8% s'ar castigă unu venit de 1600 fl. Si șre cass'a diecesana (50,000) fundata pentru ajutorirea preotilor mai miseri nar' poté veni, si ea macaru si numai cu jumetate (1,200) din venitulu percentelor sale in ajutoriulu aceluui gimnasiu. Pote aru conferti dela mana pentru sustinerea institutului insusi preotii diecesei si aceasta cu atatu mai vertosu, ca profesorii, numai puținu că si alunii sunt in mare parte fiii diecesei, si asia a loru e cea de antaia detorintia.

Dăr' mōr'a de Hollodu, care astăzi e posesiune episcopală, a carei venitul inse a servit multu timpu că subvențiune de pane pentru studentii mai miseri, nu s'ar poté intorci era in folosulu aceluui Gimnasiu, in a carui destinatiune a fostu pana la unu tempu? Astfelui s'ar poté castigă o suma de (1400) fl. pentru congru'a profesorala. Si șre cass'a domeniala episcopală nu aru poté suportă o greutate de 1200 fl. in folosulu acelor scoli vechi, pe lengă a probarea Guvernului? Prin aceste mediulice institutulu s'ar poté pune in stare de progresu si inflorire si amu face de rusește pe contrarii nostri ce tendu la absorbirea lui.

In sperantia, ca fratii din Crisian'a, si fratii Satumarenii voru cugetă seriosu si conscientiosu asupra intrebarilor de susu le tramtut fratiescă mea strangere de mana.

Unu veteranu.

Di vers.

(La sistarea comunicatiunei prin vamă Timisiului.) Alaltaeri lumea comercială din Brasovu si giuru a fostu surprinsa

cu scirea alarmanta, ca comunicatiunea la vamă dela Timisiu si Branu s'a inchis in urmă unui ordinu telegraficu sositu dela ministeriul din Budapest'a. Cei mai multi nu voiau se credea in seriositatea acestei sciri, dăr' curuudu au trebuitu se se convinga despre esactitatea ei. Directorele vamei dela Timisiu si Branu a ordonat in adeveru, in data dnpa primirea acelei depesie ministeriale, in 18 l. c. inchiderea comunicatiunei prin aceste vami, cu cuventul ca ar' fi o mesura luata contra pestebivine (a băilei de vite), care este latita in România. Dăca este se se faca vreo concessiune, vreo usiurare, fia catu de mica, comerciului de aci, interessenii trebuie se astepte cu lunile pana li se da respunsu la cererile loru; pentru unu simplu pasportu trebuie se astepte comercianțele de aci cate unu patrariu de anu; candu este inse vorba de o mesură prohibitiva, de-o interdicere, fia catu de aspră si amenintiatore pentru comerciu, se grăbescu cu micu cu mare a-o esecută fara crutiare in 24 de șre. Asia si in casulu de față organele respective nu s'a mai intrebătu, ca șre ce urmari potea avea o asemenea mesura si ca șre era la in realitate destul de justificata. „Dăca s'a inchis vamă pe la Turnu-rosiu, de ce se nu se inchida si pe la Timisiu“. Asia trebuie, ca a chibzuitu d-lu ministru in casulu de față, ca-ci, deca s'ar' fi gandit la comerciul Brasovului, la impregiurarea, ca tōte marfurile pentru România trecu acuma pe la Brasovu si Timisiu, dăca ar' fi considerat mai departe, ca trecerea vitelor cornute prin vamă de la Timisiu este de multu oprita, ca carrele cu marfa sunt prin urmare trase totu de cai, — nu s'ar' fi grabit cu acelu prohibitoriu. In casulu celu mai reu trebuie se se puna unu terminu spre a se evita daune prea mari, ca-ci sistandu-se deodata comunicatiunea s'a adunat la ambele vami mai multe sute de carre incarcate cu marfuri si era pericolu, că caii se păra din caușă lipsei de fenu si de grauntie. Carausii nu mai puținu că comerciantii, cari le-au incredintat marfurile, erau amenintati in adeveru de-o mare criza. Din norocire inse prohibitorulu nu a durat, decat numai 48 șre. Asăra a sositu o alta depesie dela ministeriu, care ordona, că comunicatiunea se fia era libera. De ce s'a luat dăr' mesură aceea grava, dăca după 48 șre era libera a trebuitu se se anuleze? Ori-ca primă depesia a fostu reu pre-calculata si compusa, ori-ca a fostu reu intelectuală, destulu, ca singurul orasul comercial in Transilvania, care mai merita acestu nume, Brasovul, a avutu duă dile critice de criza comercială, a simtitu o perdere însemnată din caușă unei mesuri neprecugătate a directiunei de vama.

(Din documentele istorice) ramase dela repausatulu Endocsiu Hurmuzache a esitu de sub tipariu volumulu VII si s'a pus in vendiare la librari'a Socecu din Bucuresci de catra ministeriului instructiunei publice, sub auspiciile carui apare acea importantă publicație.

(Casuri de mōrte. Elis'a de Bott'a nasc. Varareanu că mama, An'a Monasterianu, nasc. Cav. de Bott'a că sora si soțiu ei Danielu Monasterianu, anuncia dorerasă perdere a bravului teneru medicinistu Iosifu Cavaleru de Bott'a, care in urmă unui morbu de peptu a repausat in 10 Febr. a. c. in etate de 23 ani. Informatarea avut locu in 12 l. c. Fia-i tierină usioră si memori'a neuitata.

(De la Romă) se anuntia, ca lucrările pentru conclava inaintea repede. O multime de zidari lucra di si nōpte spre a astupă usile a ridică, pareti si a prepară astfelui vreo 200 de chilii. Diu'a de Luni 18 l. c. era terminulu inceperei Conclavei, dăr' pana in diu'a acăstă abia se voru fi finită lucrările. — Pana in 15 l. c. sosița mai toti cardinalii, lipsea numai 9, se aflau der cu totulu 55 cardinali in Romă. Se dice ca Conclavă are se tiana lungu timpu deorece sunt multi „papabólii“ adeca candidati la tronul papal. — In 15 Febr. a avut locu in capelă si tina unu Requiem (parastas) celebrat de cardinali pentru Piu IX. In mediuloculu capelei a fostu asediati unu catafalcu, deasupra lui o urnă si pe acăstă „Tiara“ (corona tripla papala). Inscriptiunea spre altarul era: Beneficentia, ingeui, moderatione, omnium ad sui admirationem irrexit s-a. Dupa liturgia cardinalii an mersu in sal'a consistoriului spre a primi espreziiunile de condoleanțe ale diplomaticiei Antaiu veni ambasadorulu Austro Ungariei apoi representantii Spaniei, Bavariei, Belgiei, Brasiliei s-a. Dumineca in 17 in diu'a ultima a funeralierlor va tienă unu cardinalu unu cuventu funebru despre Piu.

— (Cruda resbunare a unui ofi-
cieru de honvedi.) Sublocotenentului dela
honvedi Franciscu Tóth ei placea se băsi acést'a
passiune a lui devenise totu mai mare, asia incatuit
se presentă si la esercituri intr'o situatiune mai
multu iluminata, eră, cumu se dice pe la noi, de
multe ori „trasnitu”, ceea-ce nu se potea aduce in
consonantia cu regulile disciplinei. Siefulu lui, ca-
pitanulu conte Emerich Szapáry, unu
frate alu fostului ministru, observandu acést'a, l'a
crutiat multa vreme, crediendu, ca se va indreptă,
dér' mai tardiu s'a vediutu silitu a admonéa pe
pré setosulu sublocoteninte de repetitive-ori, inse
totdeaun'a c'unu tonu binevoitoriu. Intr'o di inse
Toth eră beatu leuca si contele Szapáry trebui
se'lui dojenésca aspru chiaru inaintea frontului, dér'
in reportulu seu catra comandanu a cerutu inca
ertare pentru elu. Brutalulu sublocotenentu i-a ju-
ratu din momentulu acest'a resbunare. In diminéti'a
dilei urmatorie a mersu in locuint'a contelui Szapáry.
Acest'a tocmai se imbracă si se află in me-
diuloculu odaiei. Fora se dica unu cuventu scóse
Toth unu revolveru de sub dolmanu si trase de
doue ori in capitanu. Primulu glontiu a nimerit,
capitanulu cadiu mortu, omoritoriul inse se puse
pe calu si o luă la fuga. In diu'a urmatóriu Tóth
fù prinsu in Jász-Kisér, de unde 'lu escortara la
Jászberény, la loculu, unde a comis u faptu.
Cu cercetarea lui a fostu insarcinatu unu
majoru-auditoru, unu locotenentu-auditoru si unu
locotenentu-colonelu. Toth va fi judecatu inaintea
unu tribunala de resbelu. Selbaticulu sublocotenentu
este nascutu in Transilvania si din causa, ca eră
omu crudu si se certă cu toti, nu avea nici unu
prietenu in totu regimentulu.

— (Crime oribile in Bucuresci.) De candu a isbucnitu resbelulu si s'a retrasu mai
tota armat'a regulata din tiéra s'au inmultit omururile si furturile in Romani'a, ér' mai cu séma in
capitala intr'unu modu, ce trebuie se provoce cele
mai seriouse ingrijiri. Departarea ostirei nu pote se
fia inse singur'a causa a acestei intristatore apar-
tiuni, ca-ci in Bucuresci spre exemplu, a fostu tot-
deauna destula milita (pompieri, gendarmi, garda,
orasianésca) spre sustinerea ordinei publice si apoi
nu trebuie se uitamu, ca politia bine organisata
din capitala a functiunatu si functiunéza totu că
si mai inainte. Un'a din principalele cause, ca cu
tote aceste se comitu atatea crime, este si aceea,
ca pe urm'a armatelor straine a venit u multime de speculanti strani jidovi, armeni, greci
s. c. l. cei mai multi nisice lepadaturi de ómeni
cari nu se spaimanta de nimicu, candu e vorba de
castigu. Dér' se trecemu la casurile cele mai de
curundu intemperate, ce ni le relatéza „Dorabantiulu”.
Ecale: — Unu armeanu s'éu grecu, care locuiesce
in Bucuresci, a omorit pe mama-s'a in complicitate
cu soj'a lui, si pentru a suprimá urmele acestei
ingrozitoare crime, a tajat'o in bucati, a pus'o intr'o
lada si a insarcinatu pe unu carutiasiu se duca acea
lada in comun'a Stefanesci, la unu Christea Greculu.
Carutiasiulu luandu-si plat'a s'a dusu; dér' ajunsu
la Stefanesci n'a potutu dá peste nici unu Christea
Greculu, pentru ca nici nu s' afla in acelui satu unu
omu cu unu asemenea nume. Atunci se intórse cu
lad'a la Ferbinti de unde este, si povesti prietenilor
lui cele ce i se intemplasera. Sgomotulu ajunse
pana la urechile primariului din Ferbinti, care banu-
indu o crima, puse de deschise lad'a, in care gasi
unu cadavru in bucati si cateva haine. — „L'Orient”
afla, ca criminalulu a cadiutu deja in manile justi-
tiei, ca este armeanu de origine si fara domiciliu
cunoscutu. — Alu doilea casu: Joi in 2 Febr.
v. politia Capitalei a gasit u putiulu (fontan'a)
din curtea casei cu Nr. 61 din strad'a Lucaci unu
capu de femeia si intestinale (matiele) ei legate in
cate-o legatna deosebita. D. procurorul generalu
si D. primu-procurorul s'a transportat la facia
locului si au constatat faptulu. Iustitia urmare-
scce acuma spre a dovedi cine e victim'a si cine
autorii crimei. — Totu in aceea-si di politia a
fostu incunoscintiata despre unu furtu comisu prin
fortarea usiei la unu preotu dela biseric'a sanctii
Voevodi. S'au luat 5000 lei vechi. Politia s'a
pusu in urmarire si-a potutu prinde pe faptuatorul
care locuiesce in strad'a Tergoviste.

Sciri ultime telegrafice.

Vien'a, 18 Febr. Congressulu de pace e
asigurat. Russi'a l'a acceptat, numai cu condi-
tiunea inse, că se nu se tienă in Vien'a. Se crede,
ca se va tiené in Baden-Baden.

Constantinopolu, 18 Febr. Flot'a
angela s'a departat dela insul'a princesei pana

la Mudani'a-Bai; in urm'a acést'a russii nu voru
intrá in Constantinopolu.

Vien'a 19. Febr. Ministeriulu presiedinte
Auersperg dise ca puuctele conditiuilor de pace
cari nu se potu uni cu interesele Austriei sunt
acele cari se refera la crearea de nou state tribu-
tare si la desdaunarea teritoriala a Romaniei si
Serbiei. Congressulu fiindu la usia guvernului nu
se pote esprimá detailatu asupra cestiunei dér
spera intr'o solutiune pacifica a ei.

Berlinu, 20 Febr. Principele Bismarck a
mai disu, ca temerile in privint'a Dardanelleloru
sunt nefundate. Densulu nu crede, ca se va face
unu resbelu europeanu, deorece atunci voru fi res-
ponsabile pentru lasamentulu Turciei acele poteri,
cari voru merge contra Russiei. Germania voiesce
că congressulu de pace se se adune catu mai cu-
rundu. Bismarck speréza, ca pana pe la mediu-
loculu lui Martie congressulu se va poté aduná.

Ajutorie pentru raniti.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primeite de
subsemnatul prin diu George Stinge, dela romanii
din Brasiovu si tramise principiului Dimitrie Gr. Ghic'a,
presiedintele „Crucei rosie” la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

George Navrea jun. 3 fl., Ioanu Lupanu 2 fl. 50 cr.,
Stefanu Gaitanu 2 fl., Niculae Ghirincea 2 fl., Nicolae Ghig-
hertia 1 fl., Vasile Grădinaru 1 fl., Dumitru D. Gemulea
1 fl., Nicolae V. Barbuceanu 1 fl., George Stinge 2 fl.,
Dumitru Stinge 1 fl., Nicolae T. Stinge 1 fl., Nicolae R.
Stinge 1 fl., Nicolae Th. Stinge 1 fl., George D. Stinge
1 fl., Ioanu Boeriu 1 fl., Vasile Furnica 1 fl., Vasile Fulga
1 fl., Andrei Florea 1 fl., Nicolae Navrea jun. 1 fl., Vasile
Navrea 1 fl., Vasile Munteanu 1 fl., Constantine Orghidan
1 fl., Nicolae Orghidan 1 fl., Ioanu Porescu 1 fl., George
Gusu 80 cr., George Ardeleanu 50 cr., Dumitru Gall 50 cr.,
Ioanu Ghirincea 50 cr., Ioanu Loga 50 cr., Nicolae Loga
50 cr., Stefanu Pitis 50 cr., Ioanu Partiache 50 cr., George
Roncea 50 cr., Nicolae Roncea 1 fl., Ioanu Stinge 50 cr.,
George Stinge 50 cr., Nicolae D. Stinge 50 cr., George
Villi 50 cr., Nicolau Villi 50 cr., Dumitru Gogonat 40 cr.,
Anghelu Teclu 40 cr., George Lupsanu jun. 40 cr., Ioanu
Lupsanu sen. 5 franci, Estina Stinge 2 franci. Sum'a
7 franci si 40 fl. v. a.

Turd'a, Ianuariu 1878.

(Urmare.)

Din Tratul de diosu: Mafteiu Ceclanu 20 cr.,
Toderu Turcu 20 cr., Pavelu Bochosiu 20 cr., Simeonu Bo-
chosiu 20 cr., Ioanasiu Puscasiu 20 cr., Vasile Rosc'a
10 cr., Ioanu Botosiu 10 cr., Gligor Bochosiu 10 cr., To-
deru Barbosu 10 cr., Gligor Lazaru 10 cr., Ioanu Mischi-
anu 10 cr., Gregoriu Tescariu, colecto 1 fl., Gligor Rosca
20 cr., Simeonu Rosca 15 cr., Vasiliu Rosca 5 cr., Simeonu
Gitiu, curatoru si jude com. 1 fl., Iacobu Tescariu 20 cr.,
Dumitru Boeriu 10 cr., Anic'a Rosc'a 10 cr., Ioanu Ceclanu
20 cr., Ioanu Sirbu 30 cr., Alesandru Ratiu 40 cr., Susana
Turcu 10 cr., Simeonu Rosca 15 cr., Simeonu Turcu 20 cr.,
Filipu Lazaru 10 cr., Simeonu Botosiu 20 cr., Anic'a Rosca
10 cr., Martonu Ventielu 30 cr., Vasile Căsioceanu 20 cr.,
Fin'a Ceclanu 1 cotu de panza, Marisca Turcu 1 cotu p.,
Paraschiv'a Bocosiu 1 c. p., Mari'a Bochosiu 1 c. p., Mari'a
Puscasiu 1 c. p., Mariuc'a Rosc'a 1 sterghiu, An'a Botosiu
1 c. p., An'a Tescariu 1 camasia si 1 c. p., Paraschiv'a
Botosiu a lui Vil'a 1 c. p., Chiriana Rosc'a 1 c. p., Ma-
riuc'a Ceclanu 1 c. p., Marisca Sirbu 1 c. p., Mariuc'a
Mischiianu 1 c. p., Mari'a Ceclanu 1 camasia, Nastasi'a
Tescariu 1 sterghiu, Todor'a Sirbu 1 c. p., Nastasi'a Cris-
tureanu 1 frustu de panza, Anic'a Siageu 1 c. p., Nicolae
Deacu, parochu in Teurenii 50 cr., An'a Deacu, preotesa
6 merindarie, 1 sterghiu si 3 coti panza. Sum'a in
bani 12 fl. 34 cr. v. a.

Din Tratul dela D-siorele An'a Romontiviu
1 chilo si jum., N. Romontiviu 42 deca; dela Ale-
sandru Gaia 56 deca scama. — Din Clusiu dela
dsiora Iulia Popu 68 decagr. scama fina.

(Va urmá.)

Emilia Ratiu.

Tergulu-Muresiului, 15 Ianuariu 1878.

Onorate dle Redactoru! Venindu-mi la cunoștinția, ca
unu corespondinte anonim din Tergulu-Muresiului me sus-
pitionează in Nr. 46 alu fóie „Cocosiu rosu”, ca
banii adunati in tolosulu ostasilor romanii raniti, nu ia-si
fi tramis la loculu competente, ci ia-si fi folositu in lipsele
casnice. Pentru că on. publicu cetitoru nici pe unu minutu
se nu fia sedusu de ómeni reu voitor, grabescu a-i aduce
la cunoștinția, ca acea colecta s'a facutu prin mediuloculu
lunei Octobre, ér' sum'a adunata de 77 fl. v. a. (specificati
de amanuntulu in Nr. 101 alu „Gazetei”, prin soțiul meu
Vasiliu Hossu) s'a pusu pe posta in 29 a aceliei si luni,
ce documenteze prin recipisa si prin adeverint'a magistrului
de posta alaturata /, din care resulta invederatu, ca bani
fora a stă catu de puçinu la subscriș'a, s'a inaintat la
„Crucea roșie” Demetriu Ghic'a in Bucuresci
cu rogarea, că numele contribuitorilor se se însemne in
óre-care jurnalul pentru a mea legitimare. Astfelui sta-
rului, Déca cumva anonimulu cugeta a poté resturná drépt'a
mea assertiune, ésa la lumina, eu inse pana atunci 'lu de-
chiaru de unu corespondinte malitiosu si mincinosu.
Primiti s. c. l.

Maria Szébeni m. Hossu.

(Bizonylat.) Melynek erejénél fogva alulirt m. k.
postahivatal hivataloson bizonyítja: hogy főtisztelelő Hosszu
László úr által mult 1877 évi Október hó 29-én az

itteni kocsiposta feladó osztályban — a hivatalos jegy-
könyvek és kezénél lévő feladóvevény szerint — egy pénz-
levél terhelve: 77 forintal valósággal feladatott e címre:
„Demetriu Ghic'a Bucuresci” — L. S. Magy-
kir. Postahivatal Maros-Vásárhely, 1878 évi Ianuar hó 12-én.
Pongrácz Ferenc, kir. p.-h. fónok.

 Cu 1 Februarie st. v. 1878 sa inceputa
unu nou abonamentu la

GAZET'A TRANSILVANIEI

Rogam pe domnii aceia, a caroru abonamente
espira cu 31 Ianuariu st. v. că se grabescu cu reînnoire
lui, déca voiescă că se li se tramita fóia regulată.

P. T. domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati
ne tramite adresa e scris, aratandu si post'a cea
mai a proprie de locul unde locuiesc.

Pretiulu abonamentului este: pentru Brasiovu 8 fl.
pe anu, 4 fl. pentru semestru si 2 fl. 50 cr. pe trei luni;
cu dusulu in casa 10 fl. pe anu, 5 fl. pe semestru, si 3 fl.
pe trei luni; pentru Austro-Ungaria cu post'a: 10 fl. v.
pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, si
pentru strainatate 12 fl. (séu 28 franci) pe anu, 6 fl. pe
siese luni si 4 fl. pe trei luni.

Nr. 963 ex 1878.

1-3

Publicatiune.

Presentarea principală a junilor din cele trei
clase de etate 1858, 1857 si 1856, conchiamati
in comun'a orasului Brasiovu in anulu 1878, va
avé locu aci in localitatea otelului „Nr. I” in
Brasiovulu vechiu in 27, 28 si 29 Martie 1878
in ordinea următoare:

In 27 Martie 1878 la 9 ore inainte de
amédiu au se se infacișise dupa ordinea sortilor
la locul amintit inaintea comisiunei asentatorie
mai antau reclamantii, cari sunt a se visită cor-
poralmente despre nedestoinici'a lor de a lucra
si a-si agonisi, apoi junii clasei I de etate nasenti
in anulu 1858.

In 28 Martie la 9 ore inainte de amédiu
au a se presentă cei ce in 27 si 28 Martie a. c.
au fostu impedeccati de a se infacișia si pe urma
oblegatii la serviciul militar din locuri straine,
pentru cari s'au inaintat la acestu oficiu din par-
tea deregatoriei locului lor natalu liste de pre-
sentare.

Acést'a se face cunoscetu celor oblegati si
se presentă, precum si reclamantilor spre sciunia
si indreptariu, mai de parte parintilor si tutorilor
cu acea observare, că la timpulu seu se ingrigescă,
că fiul respective pupilulu loru chiamatu la ser-
viciu se corespunda la timpulu defisptu, amesuratu
legei; oblegamentului seu militaru.

Brasiovu, 18 Februarie 1878.

Magistratulu cetatii.

Restauratiunea

,La Imperatulu Romanilor“

din strad'a Scheiloru,

care a intrat in proprietatea mea, am deschis o
Sambata in 21 Ianuariu st. v. (2 Febr. n.)

Totodata facu cunoscetu, ca dau si

Costu pe luna in afara cu pretiurile cele mai moderate.

Pentru bun'a cualitate a mancarilor si bu-
turilor voiu avé intotdeauna cea mai mare grija
si apelezu la concursulu numerosu alu onoratului
publicu.

In fine am onore a impartasi, ca confetari'a
mea, din fața teatrului (redutei) o voiu tiené si
mai de parte si o recomandu si pe acést'a ono-
ratului publicu.

3-3

Cu tota stim'a

Demetriu Barla.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 20 Februarie st. n. 1878.

5%	Rent'a chartia	Oblig. rurali ungare .	76.-
(Metalliques) . . .	63.40	" " Banat-Timis.	77.80
5% Rent'a-argintu(im- prumutu nationalu).	66.80	" " transilvane.	78.-
Losurile din 1860 .	111 25	" " croato-slav.	84.-
Actiunile bancei nation. 796.—		Argintulu in marfuri .	105.62
" instit. de creditu 229.90		Galbini imperatesci .	5.62
Londra, 3 luni. . . 118.50		Napoleond'ori . . .	9.48
		Marci 100 imp. germ..	58.40